

Egy klubban az olimpiai bajnokok

– Mi van, „Öreg”?... – A kérdés ki tudja, hányszor ismétlődött szombaton este, a Magyar Olimpiai Bajnokok Klubja megalakulásakor és az azt követő, hangulatos baráti találkozón a Helia Szállóban. Világhírű magyar sportemberek, régi harcostársak, mai bajnokok jöttek össze, hogy a jövőben nem utolsósorban már a klub tagjaiként mártózzanak meg a Helia uszodájának hűsítő vizében, kapjanak védelmet, szolgáljanak példaképül utódainak. A közgyűlés alapszabályt fogadott el, tisztikart választott, s a bajnokok nagyon-nagyon jól érezték magukat.

A Magyar Olimpiai Bizottság tisztelettel meghívja Önt a Magyar Olimpiai Bajnokok Clubjának ünnepélyes alakulóülésére és baráti találkozójára 1993. szeptember 4-én (szombaton) 18.00 órára a Thermal Hotel Helia báltermébe (Budapest XIII., Kárpát u. 62–64)

dr. Schmitt Pál
elnök

dr. Aján Tamás
főtitkár

Butykó mester komolyan veszi

– Köszönöm a bizalmat, s minden igyekezetemmel azon leszek, hogy ne okozzam csalódást. Ígérem, hogy az érdekvédelem mellett megfelelő programok kidolgozásával élővé tesszük klubunkat. De ehhez a ti közreműködésetekre, elsősorban az elnökség tagjai sorába választott bajnoktársaim segítségére is szükség van. Az elnökségi tagság nem tiszteletbeli megbízás, hanem munkát is fogok követelni tőletek. Elnökké választásommal hihetetlen nagy örömet szereztek nekem – hangzott a klub megalakítását javasolta, s szombaton este, az alakuló közgyűlésen közfelkialtással választották a Magyar Olimpiai Bajnokok Klubja első elnökévé.

Gratulálunk kedves Butykó mester, sok sikert, s ígérjük, ha kell, mi is segítünk...

Hárman – a múlttól és a jelenről

A szálló kiváló konyhájának cukrászművészei hatalmas, emeletes tortát is készítettek, amelyen óriási három szám emlékeztetett arra, hogy... a Thermal Hotel Helia három éve nyitotta meg kapuit, ...három esztendővel ezelőtt csatlakoztak a Magyar Csapat Olimpiai Alapítványhoz, arany fokozatú támogatóként.

...az olimpiai bajnokok három éve látogathatják díjmentesen a pazar uszodát, amely a legjobb a fővárosban.

Schmitt Pál javaslatára azután vastaps köszöntötte a három legidősebb jelenlevőt, a vízilabdázó Ivády Sándort (1903), a birkózó Kárpáti Károlyt (1906) és a vízilabdás Sárkány Miklóst (1908). Los Angeles egykori bajnoka, Ivády Sándor némi iróniával jegyezte meg:

– Hát igen, én vagyok a legidősebb. Ezek után mi is három bajnokkal beszélgettünk. Három kérdésünkre kértük válaszukat.

Íme, a kérdések:
1. Hogyan emlékezik arra a bizonyos pillanatra?
2. Hogyan él ma?
3. Mít szól az alakuláshoz, mit vár a klub működésétől?

Horváth Zoltán (1937) kardvívó, a Rómában győztes csapat tagja.

1. – Ritkán... A mindennapi gondok, az élet egyre inkább a jelenre tereli az ember figyelmét, pedig csodálatos életem legszebb pillanata volt, amikor a magyar kard hegemoniáját megőrizve, Gerevich, Kovács és Kárpáti mellett én is felléphettem Rómában a győzelmi emelvényre.

2. – Jelenleg éppen várakozó állásponton vagyok, egy üzleti vállalkozással elbuktam. A feleségemnek van egy kis üzlete, abból élünk.

Angéla (1946) a gerelyhajítás mexikói aranyérmese.

1. – Nem... Csak nagyon ritkán. Olyan korszak ez, amelyet az ember huszonévesen a legszebb időszaként élt meg, s valahol lezárt. Csodálatos volt, de, sajnos, nem térhet vissza.

2. – Az Állatorvosi Egyetem Testnevelési Tanszékének tanára vagyok immár tizenkét éve, s jelenleg a vezetője. Hadd dicsekedjem el azzal, hogy saját erőmből hoztunk létre egy ragyogó erőtőtermet, ahol örvendetes módon állandóan telt ház van.

3. – Fantasztikus dolog, hiszen ritka az olyan klub, amely azonos érdeklődési körű, azonos emlékü tagokból áll. Tehát tulajdonképpen létezett, csak nem volt neve. Most megalakultunk. A klub kiváló alkalmat kínál a kapcsolatok felvételére. Kiléphetünk a hétköznapi szürkeségéből, s némi érdekvédelemre valamennyiünknek előbb-utóbb szükségünk lehet. De egyben arra is lehetőséget nyújt, hogy szakmai vagy akár életta-

pasztalatainkat is tovább adjuk. Az elnökség jó ötletekkel, javaslatokkal áll majd elő, akkor nagyon sok mindent lehet csinálni. A magyar sport számára olyan hasznos háttérrel nyújthatunk, ami eddig hiányzott.

Német Ferenc (1936) öttusázó, Róma kétszeres bajnoka.

1. – Csodálatos pillanat, mindig velem van. Hiszen a római győzelmem fotója a g y a m m a l szemben díszleg a falon, emlékeztet rá, jó dolog, hiszen a sportolók is hiú emberek, egészséges becsűvel fűtött valamennyiünket, s bizony, felemelő érzés, mert úgy távoztunk el az életből, hogy egy örökre megmaradó téglat valahol letettünk.

2. – A Csepel vívószakosztályát vezetem, sportigazgatói minőségben. Az iraki támadás szakította félbe hároméves kuvaiti edzősközvetem. Vissza nem akartam térni, azt a vállalatot pedig, amelynek osztályvezetője voltam, időközben felszámolták. Így nem volt más választásom.

3. – Nagyon kellemes meglepetésként ért. Már magam is régóta gondoltam arra, hogy a bajnokokat valamiféle családi keretek között össze kellene hozni. Ahogyan Schmitt Pali is elmondta, kimondhatatlan örömmel ropogtattuk egymás kezét, öleltük, csókoltuk meg egymást. Nagyon jó dolog volt találkozni újra a régiekkel, nemcsak öttusázókkal, hanem más sportágbeliekkel is. Igazán sajnálhatják azok, akik nem fogadták el a meghívást... Ami a jövőt illeti, nagyon remélem, hogy segítségére leszünk, lehetünk a magyar sportnak. A magam nevében mondom, de azt hiszem, valamennyien készen állunk a munkára, a közreműködésre, ha ezt igénylik tőlünk.

Oldott hangulatban

Gálszécsi András nyugalmazott miniszter, a sportot felügyelő belügyminiszter tanácsadója is megtisztelte jelenlétével az alakuló közgyűlést.

– Hogyan érzi magát, miniszter úr? – kérdeztük.

– Köszönöm, remekül. Általánosan tisztelt és kiváló emberek között csak remekül érezhetem magam. Annak idején lelkesen szurkoltam a lelátóról a jelenlévő bajnokok többségének. Később a televízió képernyője előtt örültem sikereiknek. Hogy személyesen is megismerhessem őket, hogy egy társaságban lehessen velük, arra gondolni sem mertem. Oldott, nagyszerű a hangulat. Az egyes asztaloknál egy

sportágbeliek vagy olyanok helyezkedtek el, akik egy-egy olimpián együtt szerepeltek, hosszabb időt töltöttek együtt az edzőtáborokban. A kezdeményezés nagyszerű. A most megválasztott elnökön, az elnökség aktivitásán, ötletein múlik, hogy ez a klub valóban elérje-e az igazi célt, amit valamennyien várunk tőle. Elismerésem a Helia Szállodáé, hogy otthont ad ennek a klubnak. Ezzel ugyan nyilvánvalóan növeli jó hírét, de egyben áldozatokat is vállal.

Az Olimpiai Bajnokok Klubjának megalakításán Vad Dezső volt a krónikás

„Közös, nagy családot alkotunk”

– A Thermal Hotel Helia továbbra is a magyar csapat olimpiai alapítvány támogatója marad, és egyben a Hajós Alfréd Olimpiai Társaság tagja lett. Az ezzel kapcsolatos megállapodást a jelenlévők ünnepélyes közben Galla Gábor, a Helia igazgatója és Schmitt Pál, a MOB elnöke írta alá.

– Megtiszteltetés számunkra, hogy a Magyar Olimpiai Bajnokok Klubjának otthont adhatunk és az aranyérmeseket a jövőben is támogatgatjuk – mondta a többi között a szálloda igazgatója. A MOB elnöke megköszönte a támogatást, s mint egykori kétszeres aranyérmes, a klub tiszteletbeli elnöke, hangzott: – Közös, nagy családot alkotunk. A sport arra is megtanított bennünket, hogy a győzelmeket szerényen, a vereségeket pedig alázattal viseljük el. De a sport kintartásra, önfegyelmre, alázatra, küzdeni akarásra, céltudatosságra is nevel bennünket. S kötelez arra, hogy igyekezzünk például szolgálni, hogy a szülők a jövőben is bátran, nyugodtan küldjék sportolni gyerekeiket.

Schmitt Pál és Galla Gábor a szerződés aláírásának pillanatában

A szponzorok kötelessége a támogatás

A közgyűlésre, az azt követő baráti találkozóra szponzorok, a Magyar Csapat Alapítvány támogatói, a Hajós Alfréd Klub tagjai is meghívást kaptak...

– Meghatott vagyok, ennyi kiváló világhírű ember társaságában – mondta Subai József, a MOL Rt. elnök-vezérigazgatója. – Ilyenkor döbben rá az ember, hogy az olimpiai bajnokokhoz, a világhírű sportolókhoz képest valójában milyen keveset tett, tesz hazánk jó hírének növeléséért. Remélem, hogy cégünk a jövőben is a legjobbak között marad, és módunk, lehetőségünk lesz arra, hogy az olimpiai mozgalmat, a bajnokokat segítsük, támogassuk. Mindez egy magyar vállalat számára hazafias kötelesség is. Hiszen a bajnokok nemcsak hazánk tekintélyét hirdetik a világban, hanem egyben a jövő nemzedékének példaképei is. Nagyon remélem, hogy a kiváló sportolók már a következő olimpiai játékokon, Atlántában is bizonyítják, hogy méltók e segítségre, e támogatásra, ami számunkra örömteli és egyben megtisztelő feladat.

